

ארצות-הברית: רגן המשביר

המפילגה הקומוניסטית. בכך הם הפגינו בלשון שאינה משתמעת לשוני פנים את דרישתם החד-משמעית לביצוע הסעיפים האנטי-אמריקאיים בתוכניתו של פאפאנדריוו. נאומי הבחירות השופים שלו נגד האימפריאליזם ונגד נאט"ו תורגמו אחרי עלייתו לשלטון למדיניות מתונה וזהירה. עד כה לא ננקט כל צעד ממשי נגד הבסיסים האמריקאיים או נגד נאט"ו. גם הרפורמות בנושאי-פנים

מכוחה של מפלגת השלטון פאסוק, לעומת הבחירות הכלליות בשנה שעברה. מפלגתו של ראש-הממשלה, אנדריאס פאפאנדריוו. איבדה קולות רבים לטובת הקומוניסטים. גם השמרנים, הקרויים דמוקרטים חדשים, זכו בתוספת קולות על חשבון פאסוק:

● בבירת אתונה איבדה פאסוק 9 אחוז. לעומת השנה שעברה. הקומוניסטים זכו ב-6 אחוזים, השמרנים ב-4 אחוזים.

● בפיראוס הפסידה פאסוק 13 אחוזים. הקומוניסטים והשמרנים זכו ב-8 אחוזים נוספים כל אחד.

● בסלוניקי ירדה פאסוק ב-17 אחוזים. הקומוניסטים עלו ב-10 אחוזים, השמרנים ב-8.

פאפאנדריוו אינו רואה בתוצאות כישלון עבורו, או עבור מדיניותו. הוא מצביע על העובדה שפאסוק ירדה, אומנם, לעומת הבחירות הכלליות — תופעה עונתית הידור עה בכל דמוקרטיה — אך עלתה בשיעור ניכר לעומת הבחירות המוניציפאליות בשנת 1978. מספר ראשי הערים והמועצות משרות מפלגת השלטון עלה בשיעור מרשים ביותר: 173 מכלל 276 ראשי הערים הם עתה אנשי פאסוק. לעומת 73 בלבד ב-1978.

תחיקה אנטי-דתית. כוחו של השמאל התחזק מאוד, ורוב בוחר פאסוק, שנטשה, הצביעו הפעם עבור

מגדלי החיטה במדינת איובה, ארצות-הברית, אינם ידועים בעודף התייחסו הפוליטי שלהם. הבנתם כיחסים בינלאומיים, כמו אהדתם לבריית-המועצות. דומים לאלה של פסח גרופר, או אולי של בני שליטא. עם זאת, הם הפכו לגדולי התומכים בקידום יחסי-המיסחר בין שתי מעצמות-העל. הסיבה לכך ברורה לחלוטין: עודפי יכול עצומים, עובדה הגורמת ליידיה במחירים. לעומת זאת, שוב נכשלה החקלאות הסובייטית, והיבולים בבריית-המועצות גרועים מאיפסום בעבר.

נשיא ארצות-הברית, רונאלד רגן, הוא אילם של מגדלי החיטה. הוא מדבר בלשונם, פרימיטיבי כמהם, ומר כן לשרת את האינטרס שלהם, אפילו על חשבון הדוגמות האנטי-סובייטיות שלו. רגן לא היסט לשחק את תפקיד יוסף המשביר של בריית-המועצות, השואה עליו, השבוע הודיע לסובייטים שהוא מוכן לספק להם כמות דמונית כמעט של גרעינים: כ-25 מיליון טון!

ימים חסיני אמברגו. ההודעה עצמה אינה חורגת מהמדיניות המקובלת על רגן בנושא זה. אבל התוספת הפוליטית היא משמעותית ביותר: ארצות-הברית מוכנה

מודח הייג עם בגין בדרך חזרה

להעניק לסובייטים 180 יום חסינים מכני אמברגו. להתלה זו השלכה מרחיקת-לכת. בריית-המועצות רשאה לבצע כל צעד הנראה לה בוירה הבינלאומית, כמו פלישה לפולין למשל, בלי שתחוש מהפסקת יצוא החיטה מארצות-הברית.

עמדה אמריקאית זו עומדת בניגוד גמור לתקיפות הרבה, שהיא מגלה בכל הנוגע לפרויקט צינור הגאז הסובייטי למערב-אירופה. כאן המניע הוא כפול. לא רק השאיפה למנוע שיתוף-פעולה אירופי-סובייטי, שאינו בשליטה אמריקאית מלאה, אלא מחויבותם של ג'ורג' יולץ וקאספר ויינברגר לסעודיה. שליטי ריאד חוששים, זרר את היבשת מחלק ניכר מתלוחה כבגריה ערבית. ש כאן עימות גלוי בין האינטרס הערבי ובין האינטרס של בריית-המועצות. לפחות באורח תיאורטי, היתה צריכה ישראל לתמוך בנושא זה דווקא כסובייטים!

פירסום במעמדו של רגן. ארצות-הברית אינה מסוגלת להתמיד במסר כפול כזה לזמן ארוך. השבוע כבר נמסר מושיגנטון על נטייה לעיין מחדש בנושא צינור הגאז. הבריטי שידר מלונדון שרגן קיים התייעצות, "פריט" בנושא עם שרי-החוץ לשעבר, אלכסנדר הייג. זו היתה השיחה הראשונה בין השניים, מאז סולק הייג ממישרתו לפני יותר מחודשיים. פרשנים רואים בשיחה התחלה של מיפנה מסויים במדיניותו של רגן כלפי אירופה, וכירי סום ניכר במעמדו של שרי-החוץ הנוכחי, ג'ורג' שולץ. הייג מסמל קו פרו-אירופי ברור, ויתכן שרגן ימנה אותו כשגריר לתפקידים מיוחדים. מעמדו יהיה דומה לזה של אורויל הארימן בממשלות תחת נשיאים דמוקרטיים.

יוון: מיפנה

לצד שמאל

הבחירות לעיריות ולמועצות המקומיות ביוון גרעו

מתבצעות בעצלותיים, חרף שינויים חשובים בתחום החקיקה הליברלית והאנטי-דתית. מומחים לענייני יוון סבורים, שתוצאות הבחירות יביאו לחשבון נפש רבי-משמעות בשורות פאסוק, ואף לביצוע כמה סעיפים רגישים במצע הבחירות, שהוקפאו עד כה כ"בלתי-מציאותיים".

עיראק:

תמיכה באבונידאל

ההרפתקה האיראנית של סאדאם חוסיין, שליט עיראק, עלתה לצבאו ביוקר רב. עד כה נהרגו 25 אלף עיראקים במלחמה, עשרות אלפים נפצעו ונפלו בשבי. ההישגים הצבאיים הם אפסיים, המחיר הכלכלי גבוה מאוד, ועיראק איבדה חלק ניכר מיומרותיה, שהיו מציאותיות למדי, להיות מעצמה איזורית חזקה.

מבחינת התקציב הלאומי, המילחמה היתה יכולה להיות עוד יותר הרתי-אסון, אלמלא התערבות סעודיה ונסיכור יות הנפט. לפי שעה הן עדיין מסבסדות את הגירעון הן חודשי, המגיע לשני מיליארד דולר לחודש!

סיוע כזה אינו יכול להיות מוגש בלי אישור מפורש מושיגנטון, שעדיין מתברכת בהצלחתה להוציא את עיראק מתחום ההשפעה הסובייטי.

מוסלמים כמדינה הסובייטית. סאדאם מנסה לחקות את עבד-אל-נאצר המנוח, ולתמרן בין המעצמות. האמריקאים מתנים סיוע בהפסקת העידוד לטרור, אבל מסייעים לעיראק נגד האיראנים, גם בלי שתנאי זה יתמלא. עיראק מקבלת ציוד רב מצרפת ומברזיל, ולאחרונה, אחרי הפסקה ארוכה, קיבלה מישלוח חדש של 12 מטוסי מיג 25 מבריית-המועצות. כאן מסייע לסאדאם האינטרס האובייקטיבי של שתי המעצמות: שתיהן בעצם עוינות את איראן! הסיכסוך האמריקאי-איראני הוא ישן וגלוי לעין, אבל גם הסובייטים מתעבים את מיטתו של חומייני ו-חוששים מפניו.

לבריית-המועצות יש שתי סיבות טובות לחוסר אהדתה לאיראן: אנשי חומייני מגישים סיוע חומרי, מוסרי ומר-ראלי רב למורדים האנטי-סובייטיים באפגאניסטאן; בריית-המועצות מגלה דאגה הולכת וגוברת מפני ההשפעה האיראנית על מוסלמים רבים במרכז אסיה, בתוך המדינה הסובייטית.

מצב דברים מסובך זה מאפשר לסאדאם חוסיין לתמוך בגלוי במרצח הפלסטיני אבונידאל, בוגד ופרובוקאטור, שפגע יותר מכל אדם אחר באירגון המייצג את בני עמו, אש"ף.

דם יהודי. העיתונאית הבריטית קלודיה רייט ביקרה השבוע בבגדאד, ואף ביקרה במשרדו של אבונידאל, הפועל בגלוי בבירה העיראקית. לאור הודאות שאירגון זה ביצע את הרצח בבית-הכנסת ברומא, ואת ההתנקשות בחייו של השגריר שלמה ארגוב בלונדון, יש עניין רב ב-דברים ששליט עיראק אמר לגבי רייט על אבונידאל:

"את מתארת את אבונידאל כטירוריסט. אבל אני איני מתאר אותו באותם מונחים. אבונידאל הוא ערבי מילטאנטי, טי, והוא רשאי בהחלט לעבור בעיראק, לשהות בה ככל שיחפוץ. אנו נוהגים בו כבערבי. אין לנו שום זכות להתי-ערב בפוליטיקה שלו".

ראש מדינה, הנהנית מסיוע אמריקאי גדול, מצהיר ב-גלוי על אהדתו לבר-חטותו, אבונידאל, האם העובדה שיש-ראל אינה מוחה על כך נובעת מכך שאבונידאל זה, ששפך הרבה דם יהודי, משרת באורח אובייקטיבי ועקיבי את האינטרסים של ממשלת בגין?

קוסטה ריקה:

יאוש

זה לא מילה

יומון ההסתדרות דבר מדווח שישראל תגיש סיוע כלכלי נדיב לקוסטה-ריקה, ידה נאמנה של המדינה היהודית באמריקה-הלאטינית.

ידידיה של ישראל נעשים מיום ליום מרשימים יותר בעוצמתם הפוליטית והכלכלית. נוסף לרבי-סון חדד, שליטה הנאור של דרום-לבנון, מצאה ממשלת מנחה בגין מישענת של ממש באמריקה הלאטינית. יש בכך

פינחס ספיר יוטר עניים מאיתנו

גם הישג פסיכולוגי עצום: קיימת בעולמנו מדינה הזוקר קה לטיוע כלכלי מישראל!

אי-אפשר שלא להיזכר בבדיחה ישנה מימי פנחס ספיר העליונים:

ספיר, שהיה אז שרי-האוצר בממשלת ישראל, עבר יום אחד ליד מקבץ נדבות בניו-יורק, זורק לכובעו שטר של דולר אחד. הקבצן הנעלב החזיר מייד את הכסף ואמר לספיר: "מתברר לימקצוע אני לא מקבל נדבות!"